

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg tror, det er ganske ubeføjet, at den højtærede Statsminister vil paastaa, at Oppositionen i dette høje Ting, som han har erklæret arbejdsudueligt, har villet nedlægge Arbejdet i al Almindelighed. Nej, Oppositionen har, saa vidt jeg forstaaer, kun villet nedlægge Medarbejdet overfor saadanne Lovforslag, der hverken kan erkendes for at være løbende Ekspeditions-sager eller nødvendige til Statsmaskineriets Opretholdelse. Til Lovforslag af denne Art henregner jeg Lovforslaget om ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse. Jeg maa gaa ud fra, at saadanne Lovforslag — og det gik jeg ogsaa ud fra i min Polemik forleden — for Ministeriet er Kabinetssager. Man maa jo antage, at for en Arbejdsregering, som i 6 Aar har været Talsmand for de arbejdsløse og kritiseret de Regeringer, der ikke var i Stand til at afhjælpe Arbejdsløsheden, og samtidig stillede i Udsigt, hvad man kunde vente sig, hvis det selv kom til Magten, maa en saadan Lov mere end for nogen anden være dødelig Alvor, altsaa en Lov, for hvilken man vil sætte sin parlamentariske Eksistens ind, en Kabinetssag. Men nu er jo denne Kriseværnslov, der skulde skaffe Beskæftigelse, og som er en Kabinetssag, blevet stemt ned. Den højtærede Statsminister kan umuligt efter parlamentarisk Skik, naar han har faaet en saadan Kabinetssag stemt ned, komme frem med en ny Kabinetssag i dette Ting. En saadan Fremgangsmaade er ikke Parlamentarisme, men Demagogi. Naar et saadant Lovforslag alligevel søges gennemført, kan det ikke være ud fra Forfatningens Grundprincipper, men ud fra det, der rent folkeligt er udtrykt saaledes: Paa'en, paa'en, paa'en igen, lille Ferdinand Ludvigsen.

Formanden: De ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard, Hr. Pürschel og Hr. Rode har begæret Ordet for tredje Gang under denne Sags Behandling. Ønsket derom kan kun imødekommes, saafremt Tinget dertil giver sit Samtykke; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er herefter givet.

N. Neergaard: Det Parti, hvortil jeg hører, har i Overensstemmelse med tidligere Praxis ikke villet vægre os ved, selv under den nuværende Situation, at deltage i en Forhandling med Ministeriet om Sager af løbende Natur, som der ingen Politik er i, og hvis Gennemførelse er paatrængende

nødvendig i en nær Fremtid; men til disse hører Finanslovsforslaget ikke. Jeg tror, at den højtærede Statsminister forgæves vil søge efter et Præcedens, hvor et Ministerium, der har lidt et knusende Nederlag paa et Kabinetsspørgsmaal, og som derfor ganske savner parlamentarisk Grundlag, et Ministerium, der har opløst Folketinget, fortsætter med en politisk Forhandling angaaende Finansloven. Det Parti, jeg tilhører, og jeg vil i Overensstemmelse med, hvad der ogsaa er udtalt fra vort Partis Side, ikke deltage i denne Forhandling.

Pürschel: En fortsat Drøftelse af Finansloven med Ministeriet i dets nuværende Skikkelse forekommer ogsaa mig at være uden fornødt Formaal. De Dele af Talerne, som var henvendt til Vælgerne, vil vi besvare paa Vælgermøderne.

Rode: Den højtærede Statsminister hævdede i sine Bemærkninger om Opløsningen af Folketinget og Udskrivningen af Valget, at der kun een Gang havde fundet en lignende Opløsning Sted, nemlig Opløsningen af Folketinget i 1920. Det maa maaske være mig tilladt at udtrykke min Forbavselse over, at den højtærede Statsminister sammenligner den Opløsning, han har ladet os overgaa, med den Opløsning af Folketinget, som blev foretaget af Statsminister Liebe, et Ministerium, som var tilvejebragt mod Folketingets Villie. Det er en Sammenligning med dette, den højtærede Statsminister nu foretager, og jeg tror, det vil vække Forbavselse ikke blot her i Tinget, men ogsaa ude i Landet.

Der er imidlertid et Tilfælde til Sammenligning, som ganske oplyser om, hvorledes saadant naturligt maa finde Sted, og det er i den Periode, hvori jeg har deltaget i det offentlige Liv, det eneste. Det var den Opløsning, der fandt Sted af Folketinget i 1910. I 1909 havde der fundet Valg til Folketinget Sted angaaende Militærspørgsmaalet, hvorom der havde været Uenighed, bl. a. ogsaa i Venstre. Da Folketinget traadte sammen efter Valget, blev der sluttet et Forlig mellem de ninanden bekæmpende Venstregrupper, og der tilvejebragtes en ny Militærordning. Kort derefter faldt det Ministerium, der havde gennemført Forligsordningen, Ministeriet Holstein, og der dannedes efter forskellige Forhandlinger til sidst et Ministerium Zahle, det første Ministerium Zahle. Dette traadte til med den Opfattelse, at det Militærforlig, der var tilvejebragt, ikke havde været forelagt Vælgerne, at de ikke kendte